

ת"פ 32402/10/23 - מדינת ישראל נגד בקלה שבבאו

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 32402-10-23 מדינת ישראל נ' שבבאו(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד
המאשימה
הנאשם בקלה שבבאו (עציר)

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות שעניינן איומים (3 עבירות), לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-977 (להלן - חוק העונשין); תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין; החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין; וניסיון לתקיפה סתם לפי סעיף 25+379 לחוק העונשין. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 10.10.23 נתגלע ויכוח בין הנאשם לבין עובדת במקום סגן מנהל המקום ומנע בגופו מהנאשם מלגשת אל עליה הנאשם כי יהרוג אותה וישרוף את ביתה. לאור כך הגיע למקום סגן מנהל המקום ומנע בגופו מהנאשם מלגשת אל המתלוננת, אך הנאשם דחף אותו בידיו. בהמשך, ניסה שוב להתקרב אל המתלוננת על מנת לתקוף אותה אך עובדים שהיו במקום מנעו זאת ממנו. בשלב זה עזב הנאשם את המקום ושב לאחר כשעה וחצי, שאל היכן המתלוננת ואיים על אחד העובדים בפגיעה במתלוננת בכך שאמר לו "היום אני הורג אותה". לאחר מספר דקות שב הנאשם למקום כאשר הוא מצויד בסכין בעלת להב של 13 ס"מ, הציג אותה בפני עובדי המקום ושוב איים כי יהרוג היום את המתלוננת. כן התקרב אל אחד העובדים באופן מאיים כאשר הוא מניף לעברו את הסכין.

2. להשלמת התמונה יצוין כי הודאת הנאשם באה אגב הליך מוקד במסגרתו הצהירה המאשימה שתטען למתחם ענישה הנע בין 9-18 חודשי מאסר ולמעט הסכמה זו, הטיעונים לעונש יהיו חופשיים.

טיעוני הצדדים לעונש

3. המאשימה הגישה טיעון בכתב והוסיפה טיעונים על פה. נטען כי במעשיו פגע הנאשם בשלוות נפשם ושלוות גופם של המתלוננים וכי מידת הפגיעה גבוהה וזאת לאור מכלול הנסיבות ובכלל זה השימוש בסכין. כן נטען שמדובר באירוע שהתרחש ללא כל התגרות מצדה של המתלוננת ומשכך עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 9-18 חודשי מאסר. ביחס לעונש הראוי לנאשם הפנתה המאשימה לעברו הפלילי הכולל עבירת איום בגינה נשא עונש מאסר

וביקשה להטיל עליו עונש שלא יפחת מעשרה חודשי מאסר בצירוף ענישה נלוות.

4. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע שהתרחש במקום העבודה ולא כלל אלימות במדרג גבוה. לאור כך עתר הסנגור למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש בגדרי המתחם ביקש הסנגור להביא בחשבון את העובדה שמדובר בעולה חדש יחסית, גרוש הנושא במזונות שלושת ילדיו. כן ביקש להביא בחשבון את הודאתו שביטאה אחריות, את גילו ואת קשיי ההסתגלות לחיים בארץ. לאור כך ביקש הסנגור להסתפק במאסר קצר ועונש מותנה.

5. הנאשם הביע צער על האירוע וטען שהסיבה לכך היא שהורה למתלוננת לבצע דבר מה והיא סירבה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. מדובר בעוד אירוע אלימות מהסוג שהפך לאחרונה נפוץ בחברה הישראלית. על רקע ויכוח סתמי במקום העבודה עם אחת העובדות, נהג הנאשם בבריונות, איים על העובדת, תקף את מנהלו, איים על עובד נוסף ואף עשה שימוש מאיים בסכין. מעשי בריונות כגון אלו פוגעים לא רק בתחושת הביטחון האישי של הנפגעים הישירים, אלא של הציבור כולו ומשך הערכים המוגנים שנפגעו הם פגיעה בשלום גופם ושלוות נפשם של המתלוננים והציבור.

7. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי אירוע התרחש על רקע ויכוח סתמי. הנאשם הפעיל אלימות על מספר עובדים זולת המתלוננת ובכלל זה על מנהלו ועל עובד נוסף. הנאשם אף איים איומים קשים ובוטים ועזב את המקום, אך תחת להירגע, הסלים את התנהגותו ושב כשהוא מצויד בסכין בה עשה שימוש לצורך איום על המתלוננת ועובד נוסף. באירוע לא נגרמה חבלת גוף אך דומה שמדובר בנתון מיקרי בלבד (ושמא אף בגדר נס), שכן שילוב מצבו הרגשי של הנאשם עם העובדה שהצטייד בסכין מלמד על סיכון ממשי לשלום הנוכחים ובמיוחד של המתלוננת לו נקלעה לדרכו.

8. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של מקרים כי על בתי המשפט לתרום תרומתם בביעור נגע האלימות הפושה בחברתנו. ראו:

"על בתי המשפט ליתן ביטוי לחומרה שיש לראות בהתנהלות אלימה ובריונית של חברות עבריינים הפוגעות בתחושת הביטחון הבסיסית בחברה, ונטלות את הדין לידיהן. על כן, יש לקבוע ענישה חמורה ומרתיעה בגין מעשים כגון אלו, בתקווה כי יהיה בכך כדי למנוע את הישנותם של אירועים דומים." (ע"פ 5432/20 **מהדי גיהאד קבהא ו-3 אח' נ' מדינת ישראל** (20.12.2020)).

9. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 5998/09 **שמאייב נ' מדינת ישראל** (1.11.2009), במסגרתו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שנידון ל-8

חודשי מאסר בפועל בשל כך שנכנס לחנות מכולת בעודו נושא סכין באורך של כ-50 ס"מ, איים על המתלונן כי ירצח אותו וגרם נזק למוצרים בחנות; ע"פ 38269-12-18 **משולמי נ' מדינת ישראל** (6.10.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות איומים כלפי שכניו כי "ישרוף וישחט אותם". על הנאשם, בעל עבר צבאי ממשי שעברו נקי, הוטל מאסר על תנאי והתחייבות ובית המשפט המחוזי ציין כי "מדובר במי שהורשע בעבירת איומים ברף הגבוה שלה, והעונש שהושת עליו הוא מקל ביותר"; עפ"ג 59103-08-21 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (2.9.2021), בו התקבל ערעור המדינה והוחמר עונשו של נאשם שהורשע באיומים על אחותו ואביו, כשהוא אוחר בידו בסכין, ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל. ביחס למתחם הענישה קבעה ערכאת הערעור כי "... נתוני האירוע חייבו לטעמי קביעת מתחם שהרף התחתון שלו - בנתונים אלה - מספר חודשי מאסר"; עפ"ג 59103-08-21 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (2.9.2021) בו הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהורשע באיומים על אחותו ואביו, כשהוא אוחר בידו בסכין; ת"פ 839-02-18 **מדינת ישראל נ' ברבי** (17.2.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים והחזקת סכין, ונידון לחמישה חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה ועונשים נלווים (כך שסה"כ הוטלו עליו שישה חודשי מאסר בפועל). הנאשם רכב על אופניים חשמליים כשברשותו סכין מתקפלת, פגש במתלונן ברחוב ואיים עליו ברצח, וזאת על רקע חוב כספי. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשים מאסר.

10. לאור כך, דעתי היא שמתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבות ביצוען, נע בין מספר חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

11. הנאשם לא ביקש להפנותו לשירות המבחן ואפשר שהחלטה זו באה על רקע העובדה שהוא עצור. כמו כן לא הובא בפני כל נתון שיש בו ללמד על סיכויי שיקום כלשהם, לא כל שכן כאלו המצדיקים חריגה ממתחם הענישה. משכך, ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע ללא התחשבות בשיקולי שיקום.

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את ההודאה בהזדמנות הראשונה אשר ביטאה קבלת אחריות והפנמת הפסול שבמעשים. כן הבאתי בחשבון את דברי הנאשם אשר אף מהם עלתה הפנמת הפסול וחרטה. הבאתי עוד בחשבון את גילו של הנאשם ואת נסיבותיו האישיות ובכלל זה היותו עלה חדש יחסית הנעדר עורף משפחתי תומך. כן התחשבתי בעובדה שהנאשם אינו דובר עברית (ע"פ 5509/20 **ז'אן וואנגפקלאנג נ' מדינת ישראל** (10.3.2021)). לאור כך בטוחני שעונש מאסר יהיה קשה עבורו ואביא נתון זה במניין השיקולים. מנגד, הבאתי בחשבון את העבר הפלילי הכולל עבירת אלימות דומה בגינה נשא עונש מאסר בן 4 חודשים שלא היה בו להרתיעו, אם כי מדובר בעבירה שבוצעה לפני חמש שנים.

13. סיכומי של דבר, לאחר שנתתי דעתי לשיקולים לחומרה ולקולה אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 7 חודשים וזאת החל מיום מעצרו - 10.10.23

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך

עמוד 3

שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ג. הסכין - להשמיד.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ב' טבת תשפ"ד, 14 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.